

J U L I O L 1 9 3 3

LA FALÇ

B U T L L E T Í M E N S U A L

Companyia General d'Essències i Drogues, S. A.

*Essències,
Drogues,
Papers*

i tota mena de productes propis per a la indústria de dolços, caramels, xocolates, bombons, gasoses i altres relacionades amb les indústries derivades del sucre.

Productes "SANDÉ"

Oficines: Corts Catalanes, 530
Magatzem: Villarroel, núm. 104
B A R C E L O N A

Hotel Lloret

RESTAURANT

Rambla Canaletes, 5 - Telèfon 11515
(Plaça Catalunya)

B A R C E L O N A

Apats a 4'50 i 6 ptes.

Saló per a Banquets

Confortables Habitacions amb aigua corrent,
Telèfons, Calefacció, Banys, etc.

Garatge ~ Pensió des de 12'50 ptes.

ADVOCAT

JOAN REGUART I MASSÓ

CARRER DEL BONSUCCÉS, núm. 10, 1.ª, 1.ª

BARCELONA

TOTA MENA D'ASSUMPTES JUDICIALS I ADMINISTRATIUS

Consulta especial de 3 a 6 per als socis de "La Falç"

J O I E S , R E L L O T G E S

i

O B J E C T E S P E R A R E G A L

— DE —

F. D E M E S T R E

Avinyó, 28 bis, davant el Borsí

*Construcció, reforma i reparació de tota mena
de joies i rellotges*

Descomptes als socis de LA FALÇ

Pere Roca Brú

Fàbrica de segells de
goma i Taller de gravats

Rambla Sta. Mònica, 11 — Telèfon 19227

Qui exigeix

Martini & Rossi

assaboreix el millor
vermut,
paga el mateix
i troba amb freqüència
monedes
d'Or i Argent.

Exigiu sempre ampolletes Mar-
tini & Rossi (Vermut, Aperitiu,
Vermut Blanc), únics que, en
llurs taps, contenen monedes
d'Or i Argent.

TALLER MECÀNIC FUSTERIA

Pere Quintana

Construcció d'Obres,
Botigues, Façanes
i tot lo referent al
mateix ram :: :: ::

GIRONA, núm. 153 — TELÈFON 70223

BUTLLETÍ DE LA FALC

Núm. 7

JULIOL de 1933

Rambla de les Flors, 30 - BARCELONA - Telèfon 25449

TOTS els que per adhesió, simpatia i afecte, seguim més o menys de prop l'actuació del Partit que, avui per avui, regeix els destins del nostre poble; tots els que per damunt de personalismes nefasts, prestem suport a aquest formidable baluart dels ideals nacionalistes i esquerrans de Catalunya, no volem ni podem restar impassibles davant de fets que, més que agermanar-nos a l'entorn d'uns ideals, serveixen per a dissipar i àdhuc dividir, allò que amb l'esforç—i no petit—de tots, hem construït.

La Comissió Permanent, després de pensar i de meditar serenament la seva actitud, es creu en el deure, no pas amb l'afany de dir-hi la seva perquè sí, ni amb l'esperit migrat i propi de mesells de criticar, deixant pels altres la feina constructiva, sinó que amb tota sinceritat, amb la màxima sinceritat, vé a exposar als nostres amics—i si cal, sortint del nostre clos, confessar-los al poble català—els defectes i remeis d'una actuació desgraciada.

Nosaltres discrepem en absolut del criteri exposat pels òrgans en la premsa, més o menys afectes al Partit, els quals lluny d'orientar i enrobar la nostra moral, fomenten la desorientació i contribueixen amb llur política a la desmoralització que mina les entranyes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Tampoc no estem d'acord amb els derrotistes per sistema que de bona fe creuen que ja no hi ha remei. Creiem que hi ha raons que obliguen a una rectificació en el procedir, canviant radicalment els fonaments d'una cosa que altrament amenaça d'esfondrar-se.

Pensem, per un moment, en la joia que produïm als enemics que esguarden amb fruïció el nostre fracàs. Copsem amb quin afany es delecten amb el nostre desinflament.

És necessari, per tant, sortir al pas dels acontejements; i fent-nos càrrec que els alts interessos de Catalunya són superiors a les inevitables desviacions d'un partit, cal que parlem clar i cerquem a temps la desitjada rectificació.

La celebració del darrer Congrés Nacional ha posat de manifest que hi

ha un refrec constant de suspicàcies i de reserves que produeixen fets i situacions que els militants no veuen pas amb íntima satisfacció.

No és un secret per a ningú, i en dir això creiem interpretar el sentiment de la majoria d'afiliats al Partit, que les sessions del darrer Congrés Nacional no varen pas ésser un model de democràcia.

Ens hem de plànyer, sense però desesperar-nos, que els dirigents del nostre Partit, compareguessin al Congrés sense poder donar compte d'una eficient obra realitzada i, cosa pitjor, sense exposar un programa seriós de realitzacions futures.

No ens escapà, i ens sorprengué, el fet de veure'ns mancats en totes les sessions de l'assistència de valors positius de les comarques catalanes els quals, a ben segur haurien aportat idees que per llur procedència podien elevar a tò i l'interés d'un Congrés, la importància del qual era lògica, no tan sols per als simplement adictes, sino també per a tot Catalunya.

És indubtable que en el transcurs dels debats, s'evidenciaren dues tendències i que només la presència d'un home va ajornar, de moment, allò que tots temem i allò que hem de procurar per tots els mitjans d'impedir.

Per aconseguir-ho hem de començar per evitar que un sentimentalisme mal entès esclafi la força de raonaments, per petits que siguin.

No hem de creuar els braços davant de perills imminents, confiant al temps la resolució d'assumptes que no admeten dilació.

Hem de desterrar l'èxit material polític de cara a les circumstàncies, quan la realitat dels fets ens demostra que val més prevenir que curar.

Hem d'eliminar de dintre el partit, personalismes, organitzacions i grups que en un moment donat puguin imposar, ja per la força, ja per l'audàcia, directrius i normes mancades de tota democràcia.

I per fi, hem d'accentuar la política netament nacionalista i esquerrana del nostre Partit.

Que l'esperit dels militants és sà i prest a rectificacions de falles reconegudes, ho demostra l'atenció i l'entusiasme amb què foren escoltades, discutides i àdhuc aprovades proposicions presentades al Congrés, entre les quals n'hi ha de les que foren aprovades per vosaltres en l'Assemblea General expressament celebrada i que foren defensades allà pels representants de LA FALÇ.

Confiam que els dirigents del Partit sabran fer-se ressó d'aquests nobles anhels, en la consecució dels quals tingué un dia—i és indubtable que la hi tornarà a tenir—posada la màxima confiança, l'invencible nucli nacionalista-esquerrà de Catalunya.

LA COMISSIÓ PERMANENT DE LA JOVENTUT LA FALÇ
(Adherida a Esquerra Republicana de Catalunya).

Les proposicions de La Falç al Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya

Proposició presentada per la Comissió Permanent, aprovada per la Federació Local, i que passa al Comitè Executiu Central per acord del Congrés :

«Per tal de fer eficient la disciplina que deuen al partit els afiliats que tinguin càrrec públic d'elecció popular i evitar al mateix temps possibles defeccions (articles 37 i 39 dels Estatuts del partit), el Congrés acorda : a) encarregar als companys que formen part del Parlament de Catalunya consignin en la nova llei electoral o en la que correspongui, que una decisió presa per un partit, sancionant o destituint qualsevol de llurs militants que ostenti càrrec públic d'elecció popular obtingut en la candidatura presentada i avalada per aquell partit, tingui efectivitat legal. b) que els que ostentin càrrec públic d'elecció popular i siguin sancionats o destituïts d'acord amb l'apartat a), hauran d'ésser substituïts, a qual efecte, un cop declarada la sanció, i comunicada a la Corporació que correspongui, aquesta reclamarà al Directori del partit que hagués presentat i avalat la candidatura del sancionat, una llista integrada per tres noms d'entre els quals serà designat aquell que ha de subsistir el declarat incapacitat.»

Proposició que fou presentada previament a la Comarcal, on no fou admesa ; en el Congrés va ésser refosa amb d'altres, i es feu constar que *cap militant no podrà tenir més d'un carnet de militant* :

«El segon Congrés Nacional ordinari d'Esquerra Republicana de Catalunya acorda sigui adicinat en els Estatuts d'ordre interior de les entitats del partit, el següent article : «Podran formar part de l'Entitat totes les persones d'ambdós sexes de més de 18 anys d'edat, que no siguin de cap altra entitat política domiciliada en la localitat. Podran ésser acceptats socis honoraris o protectors, sense veu ni vot, però».

Proposició que fou refusada a la Comarcal, i que en el Congrés, malgrat l'obstinada defensa dels nostres delegats, restà ofegada per causa de la intervenció de la presidència :

«Que el Congrés acordí : que els que tinguin càrrec de representació popular no podran formar part del Comitè Executiu de la Comarcal corresponent.»

Proposició que aprovà la Comarcal, i que fou aprovada per aclamació i a peu dret en el Congrés :

«Que el Congrés acordi : que tots els que exerciren càrrecs oficials durant la primera o segona dictadures, que els que prengueren part activa en el partit de «Unión Patriótica», o que militaren en l'esmentat partit, fossin els que fossin els motius de llur ingrés, no poden tenir càrrec de representació dintre el partit ni en els centres del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, i no poden ésser acceptats com a candidats per a càrrecs de representació popular.»

Proposició que acceptà la Comarcal, i que després fou aprovada pel Congrés :

«Que el Congrés acordi : que la Bandera de les entitats d'esquerra sigui estrictament catalana.»

Conferència de Josep Parunella

EN la nostra sala d'actes i davant de nombrosa concurrència, que seguí amb interès la dissertació, el senyor Josep Parunella donà una interessant conferència que versà sobre «Consideracions a l'entorn dels nous corrents en l'ensenyament i de la educació dels infants».

Començà esmentant unes paraules d'Herriot, el qual en estudiar l'organització de l'ensenyança a França, assenyala la diferència que hi ha entre el pensament de Condorcet, qui planejà una organització pensant en el poble, i el pensament de Napoleó, que per mitjà de l'ensenyament volia obtenir bons funcionaris. Tots dos, però, pensen més en l'adult que en l'infant ; tots dos pretenen una finalitat política.

Després tracta de l'orientació actual de l'ensenyament, que cal estudiar, diu, en els fonaments, en els mitjans i en les finalitats. Diu que avui el centre de l'escola és l'infant. Dues ciències, la biologia i la psicologia, han creat aquesta nova actitud. La biologia ha demostrat que l'infant necessita moure's ; que necessita aire pur, sol. Aquestes afirmacions han influït en l'arquitectura escolar, en l'utilatge de l'escola ; han determinat també la preferència per les escoles a l'aire lliure.

La psicologia ha demostrat que l'infant és essencialment observador, creador, actiu ; qualitats que els mestres desconeixien i psicòlegs com Ad-

ler han estudiat la influència dels complexos d'inferioritat en els infants fills d'obriers, complexos que el mestre ha de recordar si vol educar fonament. Totes aquestes observacions dels psicòlegs han portat una reforma en els mètodes d'ensenyança i en l'actitud del mestre enfront de l'infant.

Un altre aspecte dels nous corrents educacionals és la tendència a la unificació de l'ensenyança. Aquella divisió de l'ensenyament en primari, secundari i superior, sense cap nexa d'enllaç és substituïda per l'ensenyament unificat.

Parla després de les finalitats que vol assolir l'ensenyament actual, i diu que es demana un retorn al clàssic llegir, escriure i comptar; però també es demana que al sortir de l'escola l'infant tingui ben despert el seu desig de continuar la formació i que domini els mitjans per a continuar-la. Però també es demana una finalitat política que varia amb el sistema polític d'un país; esmenta Rússia, organització política en que l'home és inferior a la collectivitat, i Anglaterra, en que l'home és superior a la collectivitat.

Parla després de l'estat de l'ensenyament a Catalunya. Diu que tot just comencem: ara és quan havem de vetllar. Cal pensar que no tot es qüestió de l'edifici escolar. Parla del nostre endarreriment cultural. Esmenta que mentre a Europa s'iniciava la reforma de l'escola, un mestre havia publicat un manual que era un pròleg al manual de les classes de l'exèrcit pedagògic. Tot era disciplina i acció externa. I això encara existeix. No fa pas molts anys una revista madrilenya, «La Escuela Moderna», obrí una enquesta per estudiar si els mestres havien de portar uniforme. Molts mestres es mostraven favorables a l'uniforme, i fins n'hi hagué un que proposà el vestit, amb espasí i tot. I avui en algun dels grups escolars de la ciutat hi ha mestres que porten casquet d'uniforme.

Tot això demostra que les idees renovadores, les inquietuts pedagògiques no han arribat fins a nosaltres. Cal vetllar perquè la reforma sigui fonda; cal crear la fe, l'entusiasme per l'obra de l'ensenyança, únic mitjà d'assolir en temps futurs la llibertat de Catalunya.

La Biblioteca de La Falç

En plena reorganització la Biblioteca de «La Falç», i en el desig de donar tota mena de facilitats als nostres socis, molt aviat s'efectuarà el seu trasllat a una sala més adient que la que ha ocupat fins ara.

Hom ha començat el catàleg, i la llista de volums es publicarà en diversos números del «Butlletí», començant ja aquest mes amb la secció de

LITERATURA CATALANA

1. Anant pel món (S. Rusinyol).
2. Aucells de Fang (S. Rusinyol).
3. Aigua Avall (J. M. Folch i Torres).
4. Amic (L'), (R. Surinyac i Senties).
5. Aventures Extraordinàries d'en Massagran (J. M. Folch i Torres).
6. Aventures d'en Bolabà en el País Xinès (J. M. Folch i Torres).
7. Aplec en vers i prosa (A. Busquets i Punxet).
8. Almanach Català Rossellonés de la Veu del Canigó, 1923.
9. Almanach Català Rossellonés de la Veu del Canigó, 1922.
10. Almanach Català Rossellonés de la Veu del Canigó, 1921.
11. Articles (Joaquím Folguera).
12. Avia (L'), (Bozena Nemcova).
13. Auca del Viatjant (L'), (P. Coloma i Fors).
14. Animes i Accions (J. Sallarés).
15. All i Salobre (J. M. de Sagarra).
16. Banyes del Tibidabo (Les), (Domènech de Bellmunt).
17. Born al Plata (Del), (S. Rusinyol).
18. Bogeria (La), (Narcís Oller).
19. Bolavà Detectiu (En), (J. M. Folch i Torres).
20. Bogeria (La), (Narcís Oller).
21. Casori Enganyador (Lo), (M. de Cervantes).
22. Catecumbes de Barcelona (Les), (Domènech de Bellmunt).
23. Catecumbes de Barcelona (Les), (Domènech de Bellmunt).
24. Crehuant la Plana Morta (F. Pujulà i Pagès).
25. Ciutat de la Por (J. Crespi).
26. Conquesta de les Muntanyes Blaves (J. M. Folch i Torres).
27. Coses d'en Peius (Pompeius Gener).
28. Croquis del Natural (Narcís Oller).
29. Dona Raptada (Franch Thiers).
30. Discursos, Articles, Pròlegs (Mossén J. Verdaguer)
31. Dama de les Camèlies (La), (A. Dumas).
32. Defensa Pròpia (En), (Mossén J. Verdaguer).
33. Entre Flames (J. Ruyra).
34. Estudiant de la Garrotxa (L'), (J. Berga i Boix).
35. Eloquentia Catalana (F. Fayos Antony).

36. Escolis i altres articles (Carles Riba).
37. Fulls Escampats (E. de Fuentes).
38. Fanny (C. Soldevila).
39. Fulls de la Vida (S. Rusinyol).
40. Folk-lore (Mossén J. Verdaguer).
41. Fortuna d'en Pere Virolet (La), (J. M. Folch i Torres).
42. Fugint de les Terres Roges (J. M. Folch i Torres).
43. Fills del Capità Delmar al Pol (Els), (J. M. Folch i Torres).
44. Família del Capità Delmar (La), (J. M. Folch i Torres).
45. Fips a S. Moritz (Mrs.), (Arthur Neustandt).
46. Febre d'Or (La), (Narcís Oller).
47. Futeses (Lluís Arumí).

(Seguirà).

ELS FETS INTERNACIONALS

EL FAMÓS PACTE DELS QUATRE. Fou signat el pacte dels quatre i ja gairebé ni se'n parla. És una cosa que ha nascut morta. Per a l'eficàcia d'un tracte la condició més essencial és que les parts que l'hagin signat estiguin convençudes. Com que aquest pacte no interessa per sí mateix i si solament com un arma per aconseguir d'altres fins, a Alemanya i gairebé també a Itàlia, no és d'estranyar que tot just nascut ja faci pudor de cadàver.

LA CONFERÈNCIA ECONÒMICA MUNDIAL. També ha nascut morta. Serà doncs, ineficaç. Es vol posar un pedaç a la situació tan crítica que travessa el món i es vol oblidar, error fonamental, que la causa radica més que en causes transitòries en el propi règim que governa el món. El capitalisme d'alta envergadura és l'enemic natural de la civilització. Mentre no es parteixi d'aquesta base i es respectin els interessos d'aquest gran capitalisme que tot ho abassega i ho considera des del punt de vista del seu estricte interès utilitari per a les classes afavorides i agavelladores, no és més que candidesa parlar de trobar sol·lucions a l'estat actual, perquè aquestes sol·lucions sempre seran sabotejades pel cíclic viciós d'interessos creats que imposa les seves directrius al món.

LA TIVANTOR GERMANO-AUSTRIACA. Una demostració de que el nazisme sols està integrat per demagògia i de la més irresponsable és l'estat a que

han arribat les relacions entre Austria y Alemanya. Un país, Austria, gairebé disposat a unir-se amb Alemanya, de repent ha fet marxa enrera : ha vist el que ha succeït als altres països que formen dins l'Alemanya i no vol correr la mateixa sort. Aleshores els nazis han volgut aconseguir per la força, la coacció i el boicot, el que per la persuasió no han pogut aconseguir. El govern austriac ha pres les mides pertinents i gairebé podem dir que els dos païssos han trencat les relacions, puix que aquestes sols segueixen en ço que no es pot prescindir sense arribar a un casus belli.

L'actitud de França i d'Anglaterra prestant el seu apoi moral a Austria ha fet que aquesta pugui sortir amb relativa facilitat de les actuals dificultats i és d'esperar que molt promptament Hitler i els seus es convencin que cal deixar en tranquil·litat completa Austria, son govern i el seu poble.

Per de prompte cal esperar que hi ajudarà el fet de que a Itàlia no li convé de cap de les maneres que Alemanya tingui les seves fronteres, per la part d'Itàlia, en el lloc on les hi té Austria. Cal, de totes maneres no-oblidar que Itàlia i Hongria estan en relació més que amistosa i que la creació d'un nou imperi Austro-Hongarès no fora gens desplaent a Mussolini.

ALEMANYA SERÀ HITLERIANA CENT PER CENT. Aquest és el lema del partit que detenta el poder a Alemanya. Un cop aconseguit el govern, hom va prescindint dels altres partits inclòs dels que dirigeixen Hugenberg, els grans industrials, i von Papen, els senyors feudals del camp. D'Hugenberg ja s'ha prescindit per complet. En el pecat ha portat la penitència. Efectivament gràcies a l'ajut que li prestà Hugenberg, Hitler arribà al poder. I Hitler ara el paga aprofitant-se de les dues relliscades comeses per l'altre a la conferència de Londres : l'una reclamant, sense cap oportunitat, el retorn de les que foren colònies alemanyes ; l'altra fent manifestacions reivindicatòries de territoris que pertanyen a Rússia. En quant a von Papen, aquest ha estat més perspicaç que Hugenberg i encara juga amb bones cartes. Però fet i fet Hitler té la paella pel mànec. Pràcticament ha dissolt el partit nacionalista «Cascs d'acer» en el qual radicava la força d'Hugenberg i ara desfarà el partit centrista o catòlic.

Per cert que la conducta de la Església no és precisament un exemple de dignitat. S'avé el Pontífex a la dissolució d'aquest partit catòlic alemany a canvi de suposades compensacions en un concordat a celebrar amb el govern del Reich. No té cura la Església catòlica, sempre pacta amb els poderosos que acostumen a ésser els mancats de raó, i està més amatenta als guanys temporals que no pas als que convenen a la ortodòxia religiosa.

M. S.

L'ART I LA LITERATURA

LA «SALA PARÉS» té oberta la seva exposició de fi de temporada, integrada pels artistes de la casa. *Rafael Benet*, es mostra tan inconseqüent com sempre. Potser això sia degut a no estar prou segur de sí mateix, ço que sempre recau en perjudici de la personalitat del pintor. No és la primera vegada que, davant un conjunt d'obres de l'esmentat artista ens havem preguntat: «on és en Benet?», tantes són les influències que emmirallen la seva paleta. I aquesta vegada, per no defraudar-nos, ens recorda Mompou, Renoir i Derain.

Creixams segueix el camí indicat pel nu que té a Montjuïc. Color banal i concepció més aviat precària. Abans *Creixams* es salvava per l'empenta pictòrica i una fuga simpàtica. I ara això hi manca. *Domingo* ha emprés una orientació que esdevindrà monotonia i amb perill de caure en el cromo. La tela gran, music-hall, ambiciosa de concepció, resta d'una fredor sense vida. *Campany* ens presenta uns paisatges que recorden Corot, sense que hom sàpiga perquè. *Humbert* en la seva tònica apagada no surt del seu nivell habitual. *Llimona* ens demostra una vegada més que és un cas de sensibilitat aguda; una major construcció l'ajudaria força. *Manolo* ens demostra que es pot ésser bon escultor i no passar de mediocre pintor. *Mompou* amb el seu simpàtic sintetisme i amb la seva clara visió ens dóna unes quantes teles que són un goig pels ulls. No és en va que aquest pintor té una certa categoria fora d'ací. El pintor *Serra*, de paleta bon xic ennegrida, i amb la seva descurada construcció, pateix de deixar les coses a mig fer. *Sisquella* no dóna pas la sensació d'un pintor fet i pastat, sembla que pinti amb temença. *Togores*, una de les nostres autèntiques valors, en plena renovació d'estil i de paleta, ens sembla decantat vers un realisme que tan aviat voreja el patètic com de vegades està imbuït d'una certa morbositat equívoca, com en els nus.

La exposició fa goig de conjunt, i fins i tot direm que la preferim, malgrat la seva limitació, a la de Primavera, que tan ens ha defraudat.

II FIRA DEL DIBUIX.—És amb gran èxit que s'està celebrant al Pas-seig de Gràcia, davant el carrer de Casp, aquesta important manifestació dels nostres dibuixants. Centenars d'artistes amb milers d'obres hi prenen part. Cal que així mateix sia un èxit de venda; car els dibuixos fan molt de goig tenir-los a casa, bé penjats a la paret, bé guardats en carpetes. I el seu preu acostuma a ésser assequible.

S. B.

L'actuació de les Delegacions

LA DELEGACIÓ DE CULTURA.—Aquesta Delegació tot just comença les seves tasques, que vol veure impregnades del més alt sentit constructiu i d'eficiència.

Ha començat la seva actuació amb la publicació del «Butlletí», que ara té a la seva cura, i els seus esforços han de fer que aquest sia, al mateix temps que un exponent de les activitats de l'Entitat, un índex concís, breu, sintètic, però dens, dels temps actuals.

Actualment s'estan celebrant uns cursets de francès a càrrec de professor especialitzat, que ha estat un èxit d'inscripció i que ens permet veure amb confiança les perspectives per a la propera temporada. Efectivament, un cop passat l'estiu, amb el natural ralentiment que comporta en tota mena d'activitats, la Delegació de Cultura reprendrà els Cursets de Català que tan d'interès desvetlla entre els nostres socis. Hi ha en estudi, i caldrà fer-ho, uns cursets d'Història de Catalunya, especialment dedicats als infants que—i perdoneu la vulgaritat de la frase en compensació de la seva justesa—vindran a omplir un buid.

Vol també aquesta Delegació, actuant en tots els camps de la cultura, organitzar diverses exposicions, tant artístiques com monogràfiques, i acceptarà joiosa qualsevol suggerència i ajut que li puguin facilitar els socis.

No volem oblidar les conferències de divulgació, oimés quan la nostra Entitat compta ja amb un nucli selecte de públic atent que presta la seva presència i atenció als actes d'aquesta mena.

Una de les activitats culturals que voldríem impulsar és la de les visites a institucions culturals, i per això no caldrà esperar la tardor, sino que es poden continuar durant l'estiu, aprofitant les avinenteses que hi hagi.

La Biblioteca està en plena reorganització. Ja en parlem en altre lloc. El que ara s'està estudiant és el préstec de llibres a domicili, cosa que veuríem amb goig de poder portar a cap.

DELEGACIÓ D'ESPORTS

Excursionisme.—El dia 9 d'aquest mes tindrà lloc una excursió col·lectiva en autocar a la Vall de Santa Fe del Montseny.

Hora de sortida, puntualment a les 5 del matí, davant LA FALÇ.

Preu del viatge en autocar : 10 pessetes.

Inscripcions, al Conserge i a la Secretaria de la Delegació, de 8 a 9 del vespre.

CAMPAMENT DE VACANCES AL MONTSENY

Aquesta Secció, atenta sempre al seu millor desenvolupament, ha organitzat pel prop-venent mes d'agost un campament de repós a la Font del Bon profit (Montseny-prop coll del vent, 1300 s/. nivell del mar). Tots els socis que tinguin interès de passar part de les seves vacances en aquest Campament, són pregats de passar per la Secretaria de la Secció de 8 a 9 del vespre, on se'ls informarà de les condicions d'inscripció.

DELEGACIÓ D'ESBARJO

Tal com s'havia anunciat, el dia 17 del mes passat tingué lloc a la Sala Capsir, l'homenatge al company Josep Folch. Es posà en escena el poema «L'Hostal de la Glòria», que fou un vertader èxit d'interpretació per part de tots els companys del quadre escènic que tan encertadament dirigeix el company Joan Canales. Hem d'esmentar particularment la magnífica actuació de la Srta. Fort en el seu difícil paper de Glòria, en el qual excel·lí.

Secundaren admirablement les Srtes. Planas, Ramis ; Srs. Miralles, Borralleres, Judas, Reverter, Espada, Canales, Uriac, Merly i Santús.

El decorat, pintat per l'homenatjat, causà una admirable impressió.

En fi, fou una festa de franca germanor i de la qual els nombrosíssims assistents en sortiren satisfets.

FORMACIÓ DE LA DELEGACIÓ INFORMATIVA,

PER A L'EXERCICI 1933-34

Collaboraran a les tasques de l'entitat, com a components de la Delegació Informativa, els companys següents :

President : Joaquím Girós.

Secretari : Antoni Solé.

Vocal : Joaquim Falguera.

* * *

NOTICIARI DE L'ENTITAT

HOMENATGE A PAU CLARÍS.—El nostre company Joan Marfany, en representació de «La Falç», formà part del comitè organitzador de l'Homenatge a Pau Clarís, que amb tant de fervor venen celebrant anualment els patriotes catalans i que aquest any fou encara més concorregut i abrandat que mai. La nostra Joventut s'hi associà retent tribut a la memòria de Pau Clarís.

* * *

HOMENATGE A LA MEMÒRIA DEL DR. MARTÍ I JULIÀ.—També la nostra entitat feu acte de presència a l'homenatge que es tributà a la memòria del Dr. Martí i Julià, verb que fou del catalanisme social, i precursor, gairebé podríem dir, en la plasmació dels ideals pels quals propugnem.

* * *

Ens prega la Comissió Pro Placa Homenatge a Vicenç A. Ballester, que fem saber que ha lliurat a la Secretaria de LA FALÇ, fulls destinats a contenir les signatures dels nacionalistes que han estat perseguits i també d'altres destinades als simpatitzants a l'homenatge. Hom creu que els primers que atendran aquesta indicació, seran els nostres socis.

* * *

Per si ha passat despercebut, ens plau de fer constar que a l'exposició de premsa afecta a l'Esquerra, que fou instal·lada en una de les dependències del Palau on se celebrarà el Congrés del Partit, hi aportarem ultra els números publicats d'aquest Butlletí, els exemplars del periòdic «ESQUERRA» que l'any 1921 publicava la nostra entitat.

* * *

Encara que suposem que els nostres consocis ho hauran comprès, hem de fer constar que en el Butlletí del mes de juny, en donar compte de l'Actiu de l'entitat, sofrirem una errada en inscriure pel concepte «Quotes de soci cobrables» la quantitat de Ptes. 570'— en lloc de Ptes. 394'— que corresponien a 197 rebuts pendents de cobrament en aquella data.

* * *

La Comissió Permanent ha encarregat la confecció d'un projecte d'insígnia per als socis de l'entitat, a la Delegació de Cultura.

* * *

El socis que vulguin adquirir els Estatuts de l'Entitat darrerament aprovats, poden sol·licitar-los al Conserge. Preu 25 cèntims.

MOVIMENT DE SOCIS

BAIXES APROVADES :

Aurea Seguí, Salvador Enrich, Josep M.ª Roure, Josep O. Guimet, Josep Masachs Carmen, Ramon Batlle, Josep Prunera, Juli de Grau, Vicenta R. de Grau, Josep Colas Ararizoneta, Josep Fornas, Marc Aureli Vila, Esteve Rubió Sobrer, Narcís Aleñà.

ALTES APROVADES :

Andreu Vilasis i Macaya, Bonaventura Juan i Campmolt, Enric Casanelles i Arqués, Joan Oliveras i Mauri, Emili Rovira i Dolader, Eusebi Canicio i Sans, Miquel Vila i Pineda, Canut Pellicer i Salabert, Robert Santacana Puig, Ramon Dalmau Torruella.

* * *

Fem present el testimoni del nostre sentit condol al volgut company i antic soci Rafael Ginés i Llamusí, el qual fa poc ha sofert la pèrdua irremediable de la seva senyora mare.

A l'acte de l'enterrament ja testimoniàrem al bon amic l'afecte i consideració de tots nosaltres, reiterant-li des d'aquestes columnes el nostre sincer afecte en aquests moments.

El criteri de la Direcció del Butlletí, d'acord amb la Comissió Permanent, referent a la col·laboració que els socis hi puguin aportar, és de restringir la publicació de treballs en forma d'articles.

No obstant, estimarem que els socis vulguin cooperar en la redacció del Butlletí amb les notes o remarques que els suggereixi l'actualitat política i la vida de l'Entitat.

Intentem fer del Butlletí una publicació que interessi pel seu contingut, on no cal que hi destaquin signatures, ni afectades formes literàries. El Butlletí de LA FALÇ és obra de tots, i ha d'ésser l'expressió del pensament polític del conjunt dels socis.

!! ATENCIÓ !! CIUTADANS: LA CASA BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18

Gran Basar de Sastreria i Camiseria - Sistema Nord-Americà
Es on podreu vestir amb pocs diners ben elegants

Som els creadors del BASAR MODERN que amb preus incompatibles ens ha augmentat progressivament la nostra venda i ha fet impossible totes les competències i ara més que mai que amb els darrers engrandiments ens ha permès tenir les seccions molt més ben assortides. ● Liquidació permanent de totes les existències de la temporada passada a qualsevol preu.

SECCIÓ DE SASTRERIA

100.000	Trajos fets, de dril, des de	10	Pessetes
100.000	Trajos fets, de llana, des de	25	»
100.000	Pantalons fets, des de	5	»

SECCIÓ DE CAMISERIA FETA

Camises blanques a	3'95	Calçotets des de	1'95
Camises percal a	4'95	Patames des de	4'95
Camises popelín a	6'95		

Josep Tarradellas

REPRESENTANT

Tapineria, 10

● Telèfon 11586

Fàbrica de Sobres

Especialitat en Bosses
comercials i Sobres
especials i de tota mena

Narcís Margall

Peu de la Creu, 9 bis
Telèfon 23568

Mobles i Decoració

Instal·lacions
completes de
botigues, magatzems
i habitacions

Corts Catalanes, 532

Mobles per a
oficines i escriptoris
Especialitat en
l'estil nord-americà

Telèfon núm. 34342

Barcelona

ELS MILLORS PER TOTS ELS ESPORTS
SÓN ELS CALÇATS

TRAU

Grans Existències
fabricació de tota mena

JOAQUIM COSTA, 62. T. 15306. Barria

Pere Badosa

Ortopèdic

Consulta:
D'11 a 1 i de
4 a 6
(excepte dies
festius)

Carrer de Santa Anna, 23, pral.

Telèfon núm. 14581

Barcelona